

У клініці

Володимир Підпалий

Лікарям Л. та М. Глейовим

Учора ще здавалося: межа
уже за крок... Та тільки засніжило,
всім первосвіт відкрився. Біло-біло,
смерть – непотрібна тут, а лжа – чужа.

Першолюдина тут не поспіша:
вона з такою бавиться невміло,
бо перводень...
.....Всіх почуття зігріло
те, що на всьому радість полина...

О! Знає грудень, як приворожить,
щоб захотів і навіть мертвий жить,
щоб зрозумів доконче: все минає,
щоб поступитись кращому... Авжеж,
бо за вікном і небо неокрає
і сніг – не знають ще ніяких меж...